

Editorial

Obecny numer 3-4 z 2006 roku otwiera artykuł specjalny dr Jacka Dębca, psychiatry pochodzącego z Krakowa, a obecnie od kilku lat współpracownika prof. Josepha LeDoux w New York University. Prowadzone tam badania związane z mechanizmami rekonsolidacji pamięci i znaczeniu w tym procesie neuroprzekaznictwa noradrenergicznego doprowadziły do propozycji zastosowania leku beta-adrenolitycznego, propranololu, w farmakoterapii zespołu stresu pourazowego. Odkrycie to znalazło m.in. odzwierciedlenie w publikacji w tak renomowanym piśmie naukowym, jakim jest „Nature”.

W niniejszym numerze zamieszczono dwie prace oryginalne. Pierwsza, pochodząca z ośrodka krakowskiego (Siwek i wsp.) wskazuje na znaczenie jonów cynku w patogenezie depresji i jej leczeniu. Stężenie cynku w okresie ostrego epizodu depresji było istotnie niższe w porównaniu z grupą kontrolną, a jego wzrost w trakcie leczenia przeciwdepresyjnego korelował z jakością poprawy klinicznej. Druga praca stanowi podsumowanie wyników badań nad stosowaniem generycznej postaci olanzapiny (Zolafren – Adamed) w naszym kraju. Analiza danych uzyskanych od ponad 5 tysięcy leczonych chorych wskazuje zarówno na dobrą skuteczność kliniczną, jak i na relatywnie mniejsze nasilenie objawów niepożądanych, jakie opisuje się w innych pracach dotyczących olanzapiny.

Praca poglądowa Dominika Strzeleckiego z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi dotycząca zaburzeń hormonalnych i metabolicznych związanych ze stosowaniem litu stanowi cenne uaktualnienie informacji na ten temat. Wydaje się, że są one najbardziej istotne dla tych psychiatrów w naszym kraju, którzy zgodnie z obowiązującymi algorytmami międzynarodowymi nadal uważają lit jako lek pierwszego rzutu w profilaktyce choroby afektywnej dwubiegunowej.

Artykuł pochodzący z Kliniki Psychiatrii Dorosłych AM w Poznaniu (Jaracz i Rybakowski) omawia 24 lata doświadczeń stosowania fluwoksaminy w psychiatrii. Nie wszyscy wiedzą, że fluwoksamina jest najdłużej stosowanym lekiem z grupy selektywnych inhibitorów wychwyty serotoniny (SSSRI). Jej oficjalne wprowadzenie w Europie poprzedziło o 4 lata rejestrację w USA fluoksetyny pod nazwą Prozac, niewątpliwie najbardziej „medialnego” leku tej grupy.

Kolejna praca poglądowa z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (Flirski i Sobów) dotyczy strategii leczenia choroby Alzheimerera związanej z wpływem na układ glutaminergiczny. Pierwsze leki stosowane w tej chorobie (donepezyl, riwastigmina, galantamina) powodują wzrost aktywności układu cholinergicznego, głównie poprzez zahamowanie rozkładu acetylocholino. Wykazanie efektu terapeutycznego memantyny, leku działającego na receptory NMDA potwierdza znaczenie patogenetyczne układu glutaminergicznego w chorobie Alzheimerera i możliwości lecznicze związane z wpływem na ten system.

Praca kazuistyczna, której autorem jest Łukasz Świącicki, omawia stosowanie tzw. megadawkę citalopramu (100 mg/dobę) u chorego z depresją lekooporną i uzyskanie dobrego efektu terapeutycznego bez istotnych ubocznych objawów niepożądanych.

W numerze znajduje się też recenzja najnowszego wydania książki Mogensa Schou „Lit w leczeniu chorób afektywnych – przewodnik praktyczny” napisana przez prof. Stanisława Pużyńskiego. Mogens Schou, najwybitniejszy znawca terapii litem zmarł jesienią 2005 roku, a ostatnia konferencja międzynarodowa, w której uczestniczył, była konferencją grupy badawczej nad litem i miała miejsce w Poznaniu we wrześniu 2005.

Ostatnią pozycją obecnego numeru pisma jest sprawozdanie z konferencji Postępy Neuropsychiatrii i Neuropsychologii, która odbyła się w Poznaniu, w dniach 30 listopada – 1 grudnia. Sprawozdanie sporządziła Dorota Łojko z Kliniki Psychiatrii Dorosłych AM w Poznaniu, obecny sekretarz redakcji nowego pisma „Neuropsychiatria i Neuropsychologia”.

Życzę przyjemnej lektury i jak zwykle gorąco zachęcam wszystkich psychiatrów i neurologów do nadsyłania prac do naszego pisma.

Prof. dr hab. med. Janusz Rybakowski